EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

12.9.2011 B7-0513/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om situationen i Libyen

Ana Gomes, Véronique De Keyser, Pier Antonio Panzeri, Roberto Gualtieri, María Muñiz De Urquiza
for S&D-Gruppen

B7-0513/2011

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Libyen

Europa-Parlamentet,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1970/2011 af 26. februar 2011 og 1973/2011 af 17. marts 2011, der tillader alle nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af civilbefolkningen,

– der henviser til appellerne fra Den Arabiske Liga om at gribe ind for at beskytte Libyens civilbefolkning og til, at NATO, sammen med visse arabiske lande såsom Qatar, imødekom appellerne i form af luftoffensiven Odyssey Dawn, der blev indledt den 19. marts 2011 og fortsat er i gang,

– der henviser til resolution af 1. marts 2011 fra FN's Generalforsamling (UNGA), som enstemmigt vedtog at suspendere Libyens medlemskab af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC),

– der henviser UNHRC's resolution S-15/2 af 25. februar 2011,

– der henviser til, at forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen blev suspenderet den 22. februar 2011,

– der henviser til de seneste konklusioner fra Rådet (udenrigsanliggender) og den højtstående repræsentant Catherine Ashtons redegørelser om Libyen og Nordafrika,

– der henviser til konferencen i Paris den 1. september 2011,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Libyen, særlig beslutningen af 10. marts 2011 og henstillingen af 20. januar 2011 med de særlig vigtige betingelser for forhandlingerne om rammeaftalen mellem EU og Libyen (2010/2268(INI),

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at Gaddafi-diktaturet nu har nået sin afslutning som følge af den revolution, der som et spontant og modigt oprør fra det libyske folks side tog sin begyndelse den 17. februar, varede seks måneder og indebar en væbnet befrielse af libyere fra Benghazi til Tripoli,

B. der henviser til, at den NATO-ledede luftoffensiv Odyssey Dawn vil fortsætte, så længe det er nødvendigt for at beskytte civilbefolkningen i Libyen, jf. Sikkerhedsrådets resolutioner (1970 og 1973),

C. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 27. juni 2011 udstedte arrestordrer mod oberst Gaddafi og to medlemmer af hans familie for påståede forbrydelser mod menneskeheden begået siden det folkelige oprørs begyndelse,

D. der henviser til, at EU den 1. september 2011 ophævede indefrysningen af midler tilhørende 28 libyske foretagender, herunder olieselskaber, for at frigøre ressourcer til den midlertidige regering og det libyske folk og hjælpe økonomien på fode igen,

E. der henviser til, at EU har ydet over 152 mio. EUR i humanitær bistand, og at næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant åbnede et EU-kontor i Benghazi den 22. maj 2011 med det formål at etablere forbindelser med Libyens Nationale Overgangsråd og bistå Libyen med forberedelsen af næste faste i den demokratiske overgang,

1. giver udtryk for sin solidaritet med og støtte til det libyske folks revolution og opfordrer indtrængende EU til at øge den humanitære bistand for at imødekomme de nye behov, der er opstået i den libyske befolkning, navnlig i Tripoli og de andre mest berørte større byer, idet der bl.a. er behov for rent vand, lægemidler og medicinsk udstyr til personer, der har fået foretaget amputationer;

2. opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant til så snart som muligt at etablere en fuldt udbygget EU-delegation i den libyske hovedstad og til at videreføre det vigtige arbejde, der er udført af EU-kontoret i Benghazi, for yderligere at fremme forbindelserne med Libyens Nationale Overgangsråd og bistå de nye libyske myndigheder med at tage fat på den libyske befolknings mest presserende behov; opfordrer indtrængende EU til at yde særlig støtte for at bistå Libyens Nationale Overgangsråd med at forberede den valg- og forfatningsproces, der efter planen skal finde sted inden for de kommende 18 måneder;

3. opfordrer EU's medlemsstater til at anmode om tilladelse fra FN's Sikkerhedsråd til at frigøre indefrosne libyske aktiver for at bistå Libyens Nationale Overgangsråd med at varetage de nødvendige forvaltningsopgaver i overgangsperioden og opfordrer navnlig medlemsstaterne til at indfri de tilsagn, de fremsatte på Pariskonferencen den 1. september 2011, hvor 60 stater lovede at frigøre 15 mia. USD;

4. udtrykker forventning om, at Libyens Nationale Overgangsråd vil leve op til sit ansvar og indfri de tilsagn, det har afgivet om at opbygge en tolerant, samlet og demokratisk libysk stat, der står vagt om de universelle menneskerettigheder for alle libyske borgere såvel som for migrantarbejdere og udlændinge; understreger, at EU, eftersom det nye forfatningsudkast identificerer sharia som den vigtigste retskilde, forventer, at en ny demokratisk libysk stat fortolker sharia på en måde, der i fuldt omfang respekterer de universelle menneskerettigheder, herunder kvinders rettigheder;

5. noterer sig forlydenderne om, at Gaddafi er blevet omringet af oprørere på et ukendt sted, og opfordrer indtrængende Libyens Nationale Overgangsråds kombattanter til at afstå fra at henrette den afsatte diktator, hans pårørende og hans følgesvende, men i stedet tilbageholde dem og stille dem for en domstol;

6. forventer, at de libyske domstole og libysk rettergang, hvis Gaddafi, hans pårørende og hans følgesvende retsforfølges i Libyen for alle forbrydelser begået under diktaturet, og ikke kun de forbrydelser, som Den Internationale Straffedomstol har anklaget dem for, vil sikre fuld overholdelse af de internationale bestemmelser om retfærdig rettergang, herunder gennemsigtighed for internationale observatører og udelukkelse af muligheden

for dødsstraf;

7. opfordrer indtrængende alle lande, navnlig Libyens nabolande, til at samarbejde med de nye libyske myndigheder og de internationale retsmyndigheder, dvs. ICC, for at sikre, at Gaddafi og hans nærmeste håndlangere drages til ansvar; minder for eksempel om, at Niger og Burkina Faso er deltagerstater i ICC og derfor er forpligtede til at samarbejde med domstolen og udlevere Gaddafi og hans anklagede pårørende til denne, hvis de rejser ind på deres område;

8. opfordrer Libyens Nationale Overgangsråd til ufortøvet at iværksætte en proces med retfærdighed og national forsoning; understreger behovet for en øjeblikkelig udsendelse af FN-menneskerettighedsobservatører, navnlig til områder, hvor der er flere Gaddafi-loyalister, f.eks. i Tawergha, Sebha, Sirte, Bani Walid og en række byer i bjergene mod vest;

9. opfordrer Libyens Nationale Overgangsråds styrker til at overholde international humanitær ret ved behandlingen af krigsfanger, dvs. de resterende Gaddafi-tro styrker og lejesoldater; opfordrer indtrængende Libyens Nationale Overgangsråd til øjeblikkeligt at sætte afrikanske migrantarbejdere og sorte libyere, der er blevet vilkårligt tilbageholdt på mistanke om at være Gaddafi-tro lejesoldater, på fri fod og retsforfølge dem, der har begået forbrydelser, ved en uafhængig domstol; opfordrer Libyens Nationale Overgangsråd til at beskytte rettighederne for de tusinder af migranter fra Afrika syd for Sahara, der udsættes for forfølgelse udelukkende på grund af deres hudfarve, og til at drage omsorg for beskyttelsen og evakueringen af de migranter, der fortsat er strandede i IOM's centre i f.eks. Sebha eller i improviserede lejre;

10. understreger, at det libyske folk skabte denne revolution og viste vejen frem; mener derfor, at EU lige såvel som andre regionale aktører, bl.a. Den Arabiske Liga og Den Afrikanske Union, må gøre, hvad de kan for at bistå Libyen med at opbygge demokratiske institutioner, sikre nedrustning, demobilisering, rehabilitering og reform af sikkerhedssektoren, herunder professionelle politistyrker, forberede frie og retfærdige valg, opbygge et retssystem, overholde retsstatsprincippet og sikre en ansvarlig regeringsførelse; understreger, at det, eftersom FN udfylder en uerstattelig rolle i denne proces, forventer, at alle internationale aktører støtter FN i dette forehavende;

11. glæder sig over den undersøgelse, som Det Forenede Kongerige har indledt af forlydender om udveksling af efterretninger mellem den britiske efterretningstjeneste og Gaddafi-regimet; opfordrer alle berørte medlemsstater til at følge dette eksempel og iværksætte uafhængige undersøgelser af forlydender om meddelagtighed i tortur for så vidt angår visse europæiske efterretningstjenester, der kan have samarbejdet med Gaddafi-regimet inden for rammerne af CIA's program for ekstraordinære overførsler;

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Libyens Nationale Overgangsråd, FN's Sikkerhedsråd, FN's Generalforsamling, FN's Menneskerettighedsråd, Den Arabiske Liga og Den Afrikanske Union.